

Het NOVA-sekretariaat en Mary de Klerk

In een vorig 'Filmbeeld'-nummer kon u het lezen: mevrouw Mary de Klerk was op 1 mei j.l. precies tien jaar bij de Nederlandse Organisatie van Amateurfilmers NOVA werkzaam. Op het sekretariaat wel te verstaan. Die tien jaar zijn voorbijgevlogen, aldus Mary de Klerk, die we opzochten om met haar even 'terug te blikken' en om over haar werk te praten.

Wie haar van dichtbij meemaakt, kan niet anders dan respect hebben voor de schijnbare onvermoeibaarheid waarmee ze haar werk doet.

Maar misschien heeft dat ook te maken met haar mentaliteit als sportbeoefenaarster. Mary de Klerk 'deed' aan keurturnen en om daarin iets te bereiken moet je jezelf niet ontzien.

De al of niet moeilijke vragen die op haar worden afgevuurd worden door haar naar beste weten beantwoord: 'scheld' telefoontjes vallen daar dan ook zelden ten deel.

Wel blijkt lang niet iedereen te weten wat het werk van het NOVA-sekretariaat (en dus Mary de Klerk) precies behelst en hoe 'groot' het sekretariaat nu wel is.

Mary de Klerk: – Ja, daar wordt nogal eens 'verkeerd' over gedacht. Er zijn mensen die – als ze bellen – vragen naar de afdeling boekhouding. Ik vertel ze dan dat ik hier maar alleen ben; soms kunnen ze zich dat dan niet voorstellen. Anderen beginnen een heel gezellig gesprek nèt op het moment dat ik de post wil gaan wegbrengen en hoewel ik begriep dat mijn werk voor hen een liefhebberij-aangelegenheid is, we hebben uiteindelijk met een vrijetijdsbesteding te doen, moet ik zo'n telefoontje toch wel met zachte drang bekorten. In enkele gevallen komt het voor dat ik 's avonds om een uur of tien word gebeld. Men dekt dan dat ik het sekretariaatswerk in m'n vrije tijd doe. Ik vraag dan wel of ze volgende gesprekken in kantoor tijd willen voeren.

Hoe was het begin?

– Het sekretariaatswerk was oorspronkelijk vrijetijdswerk van de NOVA-sekretaris. Later werd het door een part-time medewerkster gedaan. Dat was met het toenemend aantal leden geen houdbare situatie. De wens werd toen geuit om iemand te zoeken die hele dagen wilde werken.

Via via hoorde ik van die vakature. Het sollicitatiegesprek met NOVA-sekretaris Jan Dekker had – vanwege de spoed – plaats op een zondagmiddag. Van filmklubs had ik eigenlijk nooit gehoord. Toch leek me die baan wel leuk, want er zat een bepaald perspectief met betrekking tot de groei in, en dat kon ik van de kantoorbaan die ik had niet bepaald zeggen. Ik zegde daarop resoluut mijn betrekking op en

'Werkopname' van Mary de Klerk

begon bij de NOVA op 1 mei 1966. Een dag tevoren had ik 'ter kennismaking' een vergadering meegemaakt die nogal stormachtig verliep.

Dat weerhiel je er niet van om toch door te gaan?

– Welnee, ik vond het wel leuk, hoewel ik me haast niet kon voorstellen dat sommige mensen zich om hun hobby, want dat is smal filmen toch, zó konden opwinden.

Met welk werk begon je?

– M'n eerste 'klus' was het uittikken van zo'n tweeduizend lidmaatschapskaarten. Die werden toen ingevoerd. Dat lijkt een nogal dood werk, maar

het konfronteerde me met de namen van de mensen die brieven zouden schrijven, opbellen, bestellingen doen, enzovoort. Het werd er allemaal wat levendiger door. Ik 'herkende' door dit werk de mensen die het sekretariaat benaderden.

Was er toen al ruimte voor het sekretariaat?

Dat was een kantoortje, een kamertje, van twee bij twee meter. Er stond een tafel die rondom langs de muren was geplaatst, waardoor je vanuit je stoel overal bij kon komen. Dat kantoortje in de Bilt, bij de NOVA-sekretaris thuis, – begon al spoedig te klein te worden. De zolder, waarop allerlei archiefstukken, foldermateriaal enzovoort werden opgeslagen, begon door te zakken, waardoor sommige deuren in het huis niet meer goed wilde sluiten. Na een jaar verhuisde het sekretariaat naar de Eisenhowerlaan op het Kanaleneiland in Utrecht. Dat werd een grote en ook een mooie kamer in een nieuw kantoorpand. Als nadeel had die kamer echter dat er ook alles in opgeslagen moest worden, waardoor er gauw 'rommelig' werd. Het huurcontract met de onderneming die in het kantoorpand zat werd van jaar tot jaar stilzwijgend verlengd, totdat deze zelf zo gegroeid was dat onze ruimte in gebruik moest worden genomen.

Dat betekende dus opnieuw verhuizen?

– Inderdaad. Zelf woonde ik toen in een flat te Overvecht. Het was een mooie gelegenheid om nu eens een gekombineerde werk/woonruimte te zoeken, dat leek me het meest efficiënt. Zo ging het sekretariaat naar het huidige adres, waar ik kan beschikken over een werkruimte en een ruimte voor het opbergen van alle papieren.

Hoe staat het met de hoeveelheid werk in vergelijking tot tien jaar geleden?

– Ik ben van mening dat het werk wel vertwintigvoudigd is. In het begin was het stukken rustiger, ik had toen nog de tijd om een plakboek over het wel en wee van de NOVA en het sekretariaat bij te houden, maar dat zit er nu niet

meer in. Uiteraard speelt de bekendheid met een heleboel zaken een grote rol. Je kunt daardoor veel sneller werk verzetten. Verder heeft NOVA-sekretaris Jan Dekker natuurlijk een groot aandeel in het werk. Per dag besteedt hij zo'n anderhalf à twee uur aan de sekretariaatszaken, als hobbyist mag ik er dan misschien nog even bij zeggen. Die samenwerking is optimaal, maar dat komt geloof ik ook wel omdat hij beschikt over een gezonde dosis humor. Ik zou me trouwens niet kunnen voorstellen dat ik tien jaar lang met een humeurig iemand zou moeten samenwerken.

Wordt het na zo'n tijd niet een beetje een routinezaak?

– Nee, zeker niet. Toen ik een jaar bij de NOVA was en ik had het festival meegemaakt en de jaarvergadering bijgewoond, dacht ik: nou, dat is het dan zo'n beetje. Nu, na 10 jaar, ben ik echt wel op die mening teruggekomen. Het werk is nooit hetzelfde, er zijn altijd weer nieuwe klanten.

Welke vragen krijg je zoal te beantwoorden?

– Die lopen tamelijk uiteen. Een veelvoorkomende vraag is: 'ik wil een kamera kopen, geld is geen probleem. Kunt u mij zeggen welke kamera ik nu het beste kan aanschaffen?'

Ik begin dan eerst te vragen: wat bedoelt u met 'het mag wel iets kosten?'. Het blijkt dan al snel dat een kamera van een gulden of zevenhonderd bedoeld wordt, terwijl ik in eerste instantie denk in termen van vier à vijfduizend gulden.

Ik probeer er dan achter te komen wat men nu precies denkt met zo'n kamera denkt te gaan doen. Veelal stuur ik het NOVA-informatieblad 'De keuze van een filmkamera' toe, waarmee de mensen een heel eind op weg kunnen worden geholpen. Verder vertel ik ze dat er eigenlijk geen slechte kamera's bestaan maar dat een kamera van driehonderd gulden natuurlijk niet hetzelfde presteert als een van drieduizend. Uiteraard worden geen merken genoemd; het gaat om het samenstellen van een 'wenslijst'. Een andere vraag was: 'Morgen moet ik een trouwfilm maken, kunt u mij misschien vertellen hoe ik een kerk moet uitlichten?'

Zo'n vraag beantwoorden is ondoenlijk. Als iemand werkelijk een kerk wil uitlichten, dan moet daar professionele verlichtingsapparatuur aan te pas komen en die moet je huren, maar dat moet je dan wel eerder dan een dag van te voren doen.

Overigens, als de vragen wat al te technisch worden, dan verwijs ik de vraagsteller naar een NOVA-lid die op het desbetreffende terrein deskundig is. Eventueel verwijs ik naar een plaatse-

lijke filmklub. Een aardige vraag kwam van een mevrouw die tussen de geërfde spullen een trouwfilm tegenkwam. Dat bleek een film te zijn in het 9,5 mm formaat, die ze nergens kon projecteren. Ik heb haar toen verwezen naar de Filmgroep 9,5 Nederland; iemand uit die groep heeft toen de film voor haar geprojecteerd.

Een pijnlijke vraag misschien, maar krijg je wel eens klachten?

– Ach, wie krijgt die niet? Niemand is perfect natuurlijk. Vaak wil men 'even

snel' geholpen worden en hoewel ik ook heel graag de zaken snel wil afhandelen kosten sommige dingen toch tijd. Ik probeer 'per dag' respectievelijk 'per week' bij te blijven. Maar als er ingewikkelde technische vragen worden gesteld, dan moet ik die doorspelen en dan duurt de beantwoording soms iets langer. Die vragen worden immers in vrije tijd beantwoord. Daar moet men wel begrip voor opbrengen, vind ik. Datzelfde geldt ook voor de ledenlijsten aan het begin van het jaar. Van elke klub wordt een ledenlijst 'afgedraaid'

Het NOVA-sekretariaat is er voor de NOVA-leden.

Dat wil nog niet zeggen dat elk NOVA-lid regelmatig met het sekretariaat in verbinding staat. Maar zijn er vragen of wensen van leden: het NOVA-sekretariaat is er om de vragen te beantwoorden en om aan de wensen tegemoet te komen. Daar komt wel een heleboel voor kijken. Om een indruk te geven van wat er zoal voor werkzaamheden op het sekretariaat worden verricht geven we hierbij een aantal feiten en cijfers die we hebben ontleend aan het 'Overzicht sekretariaatswerkzaamheden 1e kwartaal 1976':

- de opzeggingen, adreswijzigingen en aanmelding van nieuwe leden en abonnees op 'Filmbeeld' moesten worden verwerkt;
- in totaal werden 2.160 bij- en afschrijvingen gedaan voor giro, kas en bank; daarvoor moesten boekingen en controles worden verricht: dit komt neer op 35 boekingen + controles per dag (in welke vorm dan ook);
- er werden 29 mondelinge filmkursussen gehouden in het afgelopen seizoen; daarvoor moesten 1.740 telefoongesprekken worden gevoerd; 1.365 deelnemerskaarten worden gemaakt; 29 deelnemerslijsten worden samengesteld; 145 persberichten aan dagen weekbladen worden verzonden; 2.900 folders worden verstuurd aan individuele leden, 1.450 idem aan klubleden en 1.100 folders aan de fotohandel die over deze activiteit moest worden geïnformeerd; 900 folders werden aan andere belangstellenden verstuurd;
- in het eerste kwartaal van dit jaar werden 4.779 poststukken verwerkt, wat neerkomt op 76 poststukken per dag;

• in datzelfde kwartaal werden 2.055 binnenkomende en 200 uitgaande telefoongesprekken behandeld, een gemiddelde van 35 gesprekken per dag;

• in de eerste drie maanden van dit jaar traden 151 nieuwe individuele leden tot de NOVA toe. Deze ontvingen: een welkomstbrief (stencil), een informatiefolder over de NOVA, een acceptgirokaart voor het lidmaatschapsgeld, een catalogus van de NOVA-filmotheek en eventueel aangevraagde zaken uit de NOVA-winkel + een acceptgirokaart daarvoor en een lidmaatschapskaart. Verder moest de toezending van 'Filmbeeld' aan het nieuwe lid geregeld worden:

• 'Filmbeeld' kreeg er in het eerste kwartaal 541 nieuwe abonnees bij. Voor elke abonnee moest er een welkomstbrief worden gemaakt (stencil waarop naam en adres worden getikt), een acceptgirokaart worden bijgevoegd en een exemplaar van 'Filmbeeld' worden bijgesloten en verzonden. Voorts moet een aanvulling op het adressenbestand worden gemaakt.

• de NOVA-winkel wordt ook door het sekretariaat 'gerund': 10.000 cells, 30 titelapparaten, 20 naaldbanden en 25 schriftelijke kursussen werden verkocht. Daarnaast werden 120 informatiebladen verstuurd. Voor de eerstgenoemde zaken moesten acceptgirokaarten worden verstuurd, boekingen worden gedaan; ook moest het bestelde worden ingepakt en verstuurd. Behalve de genoemde handelingen worden er nog een kleine twintig andersoortige werkzaamheden door het sekretariaat verricht: van het notuleren van vergaderingen tot het geven van informatie over de NOVA.

Kollage van enkele knipsels uit het plakboek dat Mary de Klerk maakte over het wel en wee van de NOVA en het sekretariaat.

via het adressenbestand. Deze worden dan aan de clubs gestuurd met het verzoek daarin de mutaties – nieuwe leden erbij, de leden die bedankt hebben eraf – aan te brengen. Aan de hand van de nieuwe ledenlijsten wil men dan – liefst per kerende post – de lidmaatschapskaarten voor het nieuwe jaar hebben en de onmiddellijke toezending van 'Filmbeeld'. Dat is allemaal best te begrijpen, maar met een eenmanssekretariaat is de situatie niet helemaal te vermijden dat men ook wel eens even moet wachten.

De NOVA heeft in het afgelopen seizoen een kleine dertig smalfilmkursussen in het gehele land georganiseerd, waarvoor de aanmeldingen ook via het sekretariaat lopen.

Je moet dan prioriteiten gaan tekenen: de kursussen krijgen voorrang, maar in feite is alles even belangrijk. Overigens gaan we dit jaar al in november de ledenlijsten aan de clubs versturen; we hopen dat de zaken daardoor sneller afgewikkeld kunnen worden. Nieuwe NOVA-leden kunnen dan in januari al hun lidmaatschapskaart en 'Filmbeeld' ontvangen.

Je bent ook belast met een stuk organisatie van de jaarlijkse NOVA-manifestatie . . .

– Dat vereist nogal wat werk. Zes weken vóór de manifestatie worden uitnodigingen verstuurd aan alle NOVA-leden. Helaas reageert niet iedereen direct op die uitnodiging; men wacht vaak tot een of twee weken vóór het festival, waardoor de bestellingen van toegangskaarten hier als een vloedgolf binnenkomen. Behalve voor de reser-

vering van kaarten moet ik ook zorgen voor de hotelreserveringen. Een en ander neemt zoveel tijd in beslag dat ik in de periode vóór de manifestatie aan weinig andere zaken toekom. In die tijd spelen ook nog de voorselecties en de aanmeldingen van de films. Dat laatste moeten we wel doen, anders dan weet je niet hoeveel en welke films er vertoond worden. Bovendien moet ook nog het programmaboekje worden gemaakt.

De leden van de NOVA vragen meestal iets aan jou, maar zou jij de NOVA-leden nu ook eens iets willen vragen?

– Graag. Ik zou ze willen vragen of degenen die geld overmaken ook steeds op de overschrijvingskaart willen vermelden waarvoor het geld bestemd is. Om maar een voorbeeld te geven: iemand maakt vijftientig gulden over. Dat zou kunnen zijn voor een abonnement op 'Filmbeeld', maar ook voor een smalfilmkursus. Zoek het maar uit! Iemand die acht gulden overmaakt, wil die nu twee plaatsen voor het festival hebben of een naaldband voor 'Filmbeeld'? Ik weet het, 't zijn kleine vergeetachtigheidjes, maar het kost wel een hoop tijd om ze 'rond' te maken. Hetzelfde geldt voor het niet noemen van het lidmaatschapsnummer. Stel dat iemand iets bestelt, een titelapparaat bijvoorbeeld. Je moet dan in verband met de prijs – NOVA-leden krijgen korting – uitvinden of hij NOVA-lid is of niet. Maar in het adressenbestand zijn drie categorieën ingedeeld: klubleden, individuele leden en 'losse' abonnees op 'Filmbeeld'. Het kost veel te veel

tijd, we zijn immers zo gegroeid, om dat allemaal uit te zoeken. Omdat dit veel voorkomt zal aan degenen die iets bestellen zonder lidmaatschapsnummer te noemen, het 'dure' tarief in rekening worden gebracht. Als men hier nog even aandacht aan wil schenken bespaart men geld.

Tenslotte zou ik nog willen vragen – ik hoop niet dat ik teveel vraag – of men wil proberen toegangskaarten voor de komende NOVA-manifestatie zoveel mogelijk van te voren te bestellen. Vorig jaar stond er een rij mensen in de hal van 'Orpheus', die reikte van de NOVA-informatiestand tot aan de deur. De kaarten moesten meestal nog ter plaatse betaald worden en heus, in zo'n kort tijdsbestek is dat haast niet meer te doen.

Ben je, behalve in je werk – dit wordt dan de slotvraag – ook geïnteresseerd in het medium smalfilm?

– Jazeker. Zelf ben ik al haast 10 jaar lid van de Utrechtse Smalfilm Amateurs, de U.S.A., waar ik bijna iedere week present ben. Ik heb zo het gevoel dat als je niet in film bent geïnteresseerd je dit werk niet lang kunt volhouden, gemotiveerd tenminste. Natuurlijk ben ik erg betrokken bij het werk, ook al omdat ik het alleen moet doen, zonder dat bij mij het accent op 'moeten' valt. Maar zoals bijvoorbeeld het notuleren van vergaderingen, soms is dat een erg leuk karwei, maar het kan soms ook heel saai zijn. Bij het laatste houd ik dan wel voor ogen dat het uiteindelijk om verbetering van de zaken rond de smalfilm gaat. M'n betrokkenheid neemt dan gelijk weer toe.